

РЕШЕНИЕ

№ 3825

гр. София, 07.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в публично заседание на 13.05.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мадлен Петрова

при участието на секретаря Даниела Иванова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **3840** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във връзка с чл. 87 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/.

Образувано е по жалба от Я. Б. С., гражданин на И., против решение № 828/06.12.2012г. на председателя на Държавна агенция за бежанците при МС, с което на основание чл. 75, ал.1, т.2 и т. 4 във връзка с чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ на жалбоподателя е отказано предоставянето на бежански и хуманитарен статут.

Жалбоподателят твърди, че оспореният административен акт е незаконосъобразен, поради допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и противоречие с материалния закон. Конкретните доводи се свеждат до твърдения, че административният орган не е обсъдил всички релевантни факти и обстоятелства от значение за личното му положение и са основание за предоставяне на закрила. Посочва, че е бил задържан и малтретиран от иракските власти, което породило основателен страх за живота и здравето му. Това са единствените мотиви за напускане на И..

По отношение ситуацията в страната на произход, административният орган се е позовал на изготвена от него справка, като не е взел предвид известните на агенцията факти от докладите на ВКБООН. Обстановката в И. според жалбоподателят е преценена едностранчиво и не е съобразена с разпоредбата на чл. 15, б. „в” от директива 2004/83/ЕО. В тази връзка твърди, че е допуснато нарушение на чл. 72, ал.2 от ЗУБ, съгласно която норма, ако молителят е положил достатъчно усилия да обоснове молбата си за закрила и е дал задоволително обяснение за липсата на

доказателства, изложеното се приема за достоверно, а липсата на достатъчно доказателства за преследване не може да обоснове отказ за предоставяне на статут.

Искането до съда е за отмяна на решението с произтичащите то това последици.

В устните състезания по делото от страна на процесуалния представител на жалбоподателя, назначен по реда на ЗПП се релевират доводи за немотивираност на акта и противоречието му с материалния закон, в частта на отказания хуманитарен статут, тъй като от събраните по делото доказателства се установяват предпоставките по чл. 9, т.2 от ЗУБ за предоставяне на този вид закрила.

Ответникът – председателя на Д. при МС, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли да се отхвърли като неоснователна по съображения, че опасенията на чужденеца, свързани с работата му не представляват основания за закрила по чл. 8 от ЗУБ. Наред с това поддържа доводи, че ситуацията в И. не разкрива белезите на въоръжен конфликт, а изложените факти и обстоятелства от жалбоподателя са изпълнени с противоречия.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура счита, че жалбата е основателна.

Административен съд, С. град като взе предвид доводите на страните и извърши преценка на събраните по делото доказателства приема от фактическа и правна страна следното:

Жалбата от 21.01.2013г. е процесуално допустима като подадена от надлежна страна – адресат на оспорения индивидуален административен акт и в преклузивния 14 – дневен срок по чл. 87 от ЗУБ, считано от връчването му на 10.01.2013г.

При разглеждането ѝ по същество и след проверка законосъобразността на обжалваното решение съгласно чл. 168 във връзка с чл. 146 от АПК, съдът намира следното:

Административното производство е образувано по молба рег. № ЛМ 4522/29.12.2011г. по описа на СДВНЧ – Любимец, дирекция „Миграция”, подадена от Я. Б. С., гражданин на И., [дата на раждане] в [населено място], И., семейно положение – твърди, че е разведен, мюсюлманин - сунит, етническа принадлежност: арабин, ЛНЧ [ЕГН]. С молба вх. №36/14.05.2012г. е направено ново искане за закрила по ЗУБ от страна на чужденеца. На същата дата той е регистриран видно от регистрационен лист рег. УП36/14.05.2012г. Личните данни на жалбоподателя са установени въз основа иракска лична карта № 00828903, издадена на 06.03.2000г. от Министерство на вътрешните работи на Република И. и удостоверение за иракско гражданство № 0400431/М от 04.05.2008г.

В административното производство е установено, че Я. Б. С. пристигнал в Република Б. нелегално през декември 2011г. Това се потвърждава и от приложената по преписка заповед рег. № ОЧ-1019/27.12.2011 на началника на ГПК – С.. Според поставените в националния паспорт печати – последното излизане на жалбоподателя от И. е на 14.06.2011г., като му издадена турска виза от 10.06.2011г. за срок от 30 дни

С решение № ДП-47/06.07.2012г. по отношение на жалбоподателя е образувано производство за предоставяне на статут в РБ. Решението е връчено на 16.07.2012г.

Молбата за закрила е разгледана в производство по общия ред.

В хода на административното производство с търсещия закрила са проведени интервюта, за които са съставени протокол № УП 36/15.05.2012г., протокол рег. № УП 36/24.07.2012г. и протокол № УП 36/27.08.2012г. Пред интервюиращия орган жалбоподателят мотивира искането си за закрила със сътрудничеството, което осъществявал на американските войски в И.. Бил отвлечен през май 2011 година от Б..

Държали го 22 дни и го освободили срещу 15 000 долара.

В интервюто от 24.07.2012г. посочва, че през февруари 2011 година е арестуван от вътрешното разузнаване, което е част от Армията на М. за 22 дни. През този период отговарял за група от 18 души, които участвали в операции като част от борбата с терора. В тази връзка го изпратили в А., сунитски квартал, където според информация от началника му имало демонстрации и стрелба. Отишъл на мястото, но демонстрацията била мирна, хората протестирали, че нямало ток. Съобщил това на генерал А. А. – началник на полицията в И., но въпреки това, той наредил да открие стрелба. Разговарял с хората, какво искат, но тогава получил второ обаждане, че не изпълнява военна заповед. Изтеглил хората си от мястото. Когато се върнал в щаба, разбрал, че ще бъде арестуван. Успял да избяга, но докато пътувал към дома си го арестували. Бил в ареста 22 дни. През този период бил изтезаван, счупили му пет зъба, носа и дясната ръка, извадили нокътя на малкия пръст на десния крак. Всичко това било като наказание. Избягал в края на март 2011г., с помощта на един офицер, като платил 15 000 долара. Имал паспорт и взел семейството си - жена и две деца и отишли в Т.. Напуснал И. на 14.06.2011г. Работил в полицията от 1992 до 2011г. Този отряд за борба с тероризма е част от американските сили и в него участвали само сунити. Бил седмият инструктор по оръжие в МВР. Като сунит е преследван в И., сунитите са нежелани. Баща му е журналист и от 2003г. живее в Й. и е издирван.

В интервюто от 27.08.2012г. заявява, че не е членувал в политически партии, не е служил в казарма, тъй като е бил полицай, през 2011г. го преследвали от министерството на вътрешните работи. Бил арестуван на 30 април 2011г. от вътрешните служби на полицията за неизпълнение на заповеди, държали го 22 дни и избягал на 22 май 2011г. Арестът бил във връзка отказ да открие стрелба по мирна демонстрация в сунитския квартал Ал А.. Изтезавали го като го вързали за една тръба 7 дни, биели го всеки ден, като потвърждава нараняванията, които е описал в предишното интервю от 24.07.2012г.

Противоречието в посоченото времетраене на ареста от 15 дни в молбата за закрила от 14.05.2012г. и 22 дни в интервютата, обяснява с притеснението си към момента на подаването й.

По отношение противоречията относно момента на ареста, посочва, че до м. април 2011 не е бил И., тъй като през февруари бил в С. във връзка с лечението на дъщеря си. Изрично посочва, че през м. 02.2011г. не е бил в И., което е отразено и в паспорта му.

Твърди, че името му е на границата и е търсен от властите, но успял да напусне легално страната, тъй като излязъл през К., който не е в ръцете на иракските власти.

В хода на административното производство в подкрепа на искането за закрила жалбоподателят е представил препис от иракски паспорт № А 5575648 издадена на 15.07.2010г., валиден до 13.07.2018г. В паспорта са налице данни за пътувания до С. и И., в това число и отразено влизане в И. на 21.04.2011г.; препис от лична карта № 00828903, издадена на 06.03.2000г. от Министерство на вътрешните работи на Република И., удостоверение за иракско гражданство № 0400431/М от 04.05.2008г., както и карта № 16-410101418 издадена на 05.09.2008г. на името на Я. Б. С. – старши сержант, Министерство на вътрешните работи, както и брачен договор сключен с г-ца Б. Х. А..

Въз основа на проведените интервюта е изготвено становище рег. № УП 36/08.10.2012г. на М. П. - мл. експерт в Д., РПЦ – [населено място], в което е

направено предложение да се откаже предоставяне на бежански и хуманитарен статут. В административната преписка се съдържат и справка относно актуалната обстановка в И., актуалната обстановка в [населено място] и [населено място] и положение на мюсюлманите шиити в [населено място] и [населено място] вх. № 01-4087/07.08.2012г. на дирекция „Европейски въпроси, международна дейност и европейски бежански фонд” при Д..

Видно от писмо изх. № Т-3887/15.06.2012г. на директора на Специализирана дирекция „Т” – Д. е дадено становище, че не се възразява да бъде предоставена закрила на Я. Б. С., гражданин на И., в случай че отговаря на условията на ЗУБ.

Производството е приключило с издаването на оспореното решение 828/06.12.2012г. на председателя на Д., с което на жалбоподателя е отказано предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут.

В хода на съдебното производство страните не сочат нови доказателства.

При така установените факти, съдът приема от правна страна, че оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 75, ал.1 от ЗУБ – председателя на Д. при МС, който е овластеният от закона орган да вземе решение за отказ да се предостави статут по чл. 75, ал.1, т.2 и т. 4 от същия закон.

При издаването му е спазена предвидената от закона писмена форма. Отказът е мотивиран липсата на основания по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ за предоставяне на закрила въз основа на обстоятелствата от разказаната бежанска история. В тази връзка следва да се посочи, че оспореното решение за отказ не съдържа каквито и да било мотиви, представлява ли положението на полицаи, старши сержант от МВР на И. основание за страх у жалбоподателя от завръщане в родината. Така допуснатото нарушение на формата на акта следва да се определи като съществено, тъй като е довело до непроизнасяне на административния орган относно забраната за връщане по чл. 4, ал. 3 от ЗУБ и наличието на основания по чл. 9, ал.1, т.1 и т.2 и ал. 8 от ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут. В това отношение са основателни доводите на процесуалния представител на жалбоподателя за немотивираност на решението.

Наред с горното административният орган е отхвърлил молбата за предоставяне на хуманитарен статут, като се е позовал на противоречията в бежанската история на жалбоподателя относно момента на арестуването му, продължителността на ареста, обстоятелствата, при които е платен откупът за освобождаването му и твърденията за преследване от страна на официалните власти. В тази връзка следва да се посочи, че чужденецът е дал обяснения за противоречията в твърденията си, в интервюто проведено на 27.08.2012г., които обяснения се подкрепят от приложените към молбата за закрила документи. Така например твърдението му, че през м. 02.2011г. не е бил в И. се потвърждава от данните в задграничния паспорт, където е налице печат за влизане в И. на 21.04.2011г. При това положение неправилно ответникът се позовава на противоречие в бежанската история относно момента на арестуване. Тези противоречия са изяснени при последното интервю на жалбоподателя и изложеното от него в тази връзка се подкрепя от събраните по преписката доказателства.

Наред с това противоречието в продължителността на ареста също не е от характер и степен, които да обосноват извод за недостоверност на бежанската история. Единствено в молбата от 14.05.2012г. за предоставяне на закрила жалбоподателят е посочил, че арестът му е продължил 15 дни. В хода на административното производство при проведените интервюта константно поддържа, че е бил държан 22

дни. Последното се подкрепя от останалите данни и доказателства по преписката относно момента на напускане на И. и влизането му в Т..

В обжалваното решение липсват каквито и да било мотиви относно твърденията на жалбоподателя за получени наранявания при арестуването му, във връзка с твърденията му за преживените изтезания. Нарушението на формата на акта е съществено, тъй като е довело до непроизнасяне по наличието на основание по чл.9, т.2 от ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут и пречат съдебния контрол за спазване на материалния закон при издаване на оспорения акт.

С оглед на изложеното съдът намира, че отказът за представяне на хуманитарен статут не е мотивиран съгласно изискването на чл. 75, ал. 2 от ЗУБ и чл. 59, ал. 2 от АПК, поради което решението в тази част е издадено без да са преценени всички относими факти, свързани с личното положение на молителя и следва да се отмени като незаконосъобразно.

Останалите доводи в жалбата за незаконосъобразност на оспорения акт са неоснователни. От събраните по делото доказателства и изложените от търсещия закрила факти и обстоятелства, не се установяват предвидените в чл. 8 от ЗУБ предпоставки за предоставяне на бежански статут. Съгласно цитираната норма, статут на бежанец в Република Б. се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване, поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. От изложените в проведените интервюта факти и обстоятелства от бежанската история на Я. Б. С., не се установява, да е бил обект на преследване по смисъла на цитирана разпоредба.

Не намират опора в доказателства по делото и твърденията на жалбоподателя за наличие на въоръжен конфликт в страна на произход. Общата ситуация в И. след края на американското военно присъствие от страната – 17.12.2011г. и в частност тази в Б. и К., свързана с ръст на честотата на бомбените атентати съгласно приложената актуална справка вх. № 01-4087/07.08.2012г. на дирекция „Международна дейност и европейски бежански фонд” при Д., не могат да се квалифицира като въоръжен конфликт съгласно даденото тълкуване на чл. 15, б. „в” от Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29 април 2004г. в решение на С. от 17 февруари 2009 година по дело С-465/07.

Предвид всичко изложено, решението в частта, с която е отказан хуманитарен статут по чл. 9 от ЗУБ се явява незаконосъобразно на основанията по чл. 146, т.2 и т. 3 от АПК и следва да бъде отменено в тази част, тъй като липсата на мотиви по част от заявените обстоятелства и неизясняването им хода на административното производство в нарушение на чл. 35 от АПК, пречат както правото на защита на търсещия закрила, така и съдебния контрол за материална законосъобразност оспорения административен акт в тази част.

Преписката в тази част следва да се изпрати на председателя на Д. за ново произнасяне по молбата на Я. Б. С. за предоставяне на закрила по чл. 9 от ЗУБ, при което да се изяснят и обсъдят всички факти и обстоятелства относно личното положение на молителя във връзка с качеството му на старши сержант от полицията на И., както и твърденията му за получените наранявания и изтезание, като се изложат конкретни мотиви защо се приемат или не се приемат за достоверни и представляват ли основания за предоставяне на този вид закрила.

В останалата част жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.
Водим от горното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд, С. град,
I отделение, 11 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 828/06.12.2012г. на председателя на Държавна агенция за бежанците при МС, в частта, в която на Я. Б. С., гражданин на И. е отказано предоставянето на хуманитарен статут и ИЗПРАЩА преписката на председателя на Държавна агенция за бежанците при МС за ново произнасяне по молбата на Я. Б. С. гражданин на И. за предоставяне на хуманитарен статут, при спазване на указанията по приложението на материалния закон, дадени с настоящето решение.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Я. Б. С., гражданин на И. против решение № 828/06.12.2012г. на председателя на Държавна агенция за бежанците при МС в останалата част, в която му е отказан статут на бежанец.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд, в 14 – дневен срок от съобщението до страните за неговото постановяване.

Съдия: